

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. * Félévre 4 kor.
Negyedévre 2 kor. * Egyes szám ára 16 fill.

Felelős szerkesztő:

DR. BÖHM ALADÁR.

Megjelenik minden esütörtökön.
Szerkesztőség: Főutca 103. sz. * Kiadóhivatal: Főutca 86. sz.
Hirdetéseket felvesz a „Pannonia” nyomda-vállalat.

Reminiscenciák 1909-re és előbbre.

I.

Hagyjuk a régi, naiv ujság-tradíciókat: ne csináljunk zárszámadást a megboldogult 1909-ről. Ne sópánkodjunk, hogy még mindig nem virradt föl, sőt mindjobban bealkonyodik a magyarnak. Ne vegyük elő a honfibanat méla lantját és ne cseréljük föl aztán hirtelen, magyaros bravúrral a hazafias frazeológia, csupa magashangu szóitárával. Ne legyünk már többé fogadkozó szalmaláng-fiak, hanem lépünk az Úr 1910-ik esztendőjébe szürkén, esendes szótlan-sággal. Hiszen fáradtak vagyunk: belefáradtunk a hangos vágyakozásba.

A kiábrándulás, a reményvesztés jegyében záródott le az ó-esztendő. Ugy voltunk a fejlődéssel, mint az egyszeri iskolaszerepek, aki — mint ő mondta — az iskolába törekedett, de nem juthatott el, mert míg egyet lépett előre, kettőt csuszott vissza a sikamlós uton.

Nem akarjuk itt összefoglalni a mult esztendő történetét, de ne sajnáljuk a fáradságot: álljunk meg azoknál a fázisoknál, melyeket a nemzeti jövőnkkel összeforrott célok reális megvalósulásában reményvesztve kell látunk. Levonhatunk belőlük néhány szomorú tanuságot.

Emlékezhetünk még arra az izzó

eseményektől kétségbeesett hangulatu esztendőre, mikor mindenünket elveszítőben láttuk. Akkor pattant ki néhány rendkívül üdvös és fontos eszme, melyek nemzeti jövőnk lettek volna hivatalva egészséges-erősen megalapozni, biztosítani. Köztük legelősebben és legintenzívebben magaslott ki a magyar ipar megteremtése. Soha mozgalom hívebben és jellemzőbben nem világította meg faji karakterünket és kvalitásainkat, mint épen ez.

Aki nem akarta a hazaárulás odiozus vádját önfeljére zudítani, az gomblyukba lüzte a rézre zománczott tulipánt. Ott virult, azaz, hogy kopott mindnyájunk gomblyukában; még az is föltűzte, aki tiszta fogalommal sem bírt, minek az aposztrofálása is tulajdonképpen a nemzeti színben harmonizált jelvény. Föltűzte — divatból. Elmult néhány hónap és már csak minden tizedik ember viselte, a pedig épen úgy nem látjuk az immár elavult, megunt férfi-divatot, aminthogy az urikisasszony nem visz kelengyjében új otthonába tulipános ládát. De hát ez csak — külső divat. Hiszen csak maga az eszme is ne lett volna hasonló divat, melyet immár belepett a közöny vastag porrétege!

Ezekből a „régi jó” időkől maradtak ránk a Tulipán Szövetség-Magyar Védőegyesületek. Ezek vállalták a nagy

missziót, jobban mondva pressziót, melylyel a magyar kereskedővilágot igyekeztek a magyar iparpártolásnak megnyerni. Hát mit csináljanak a derék kereskedők? Beléptek a szövetségbe. Igen, beléptek. Pont. Azaz, hogy még nem pont, mert mindegyike kiakasztotta a boltajtó mellé a nagypecsétes írást, mely a hazafiságát dokumentálja. És ott sárgul az írás, mint a hulló falevél. De itt már aztán csakugyan pont.

Vagy nem? Akadna talán valaki, aki arisztokratikusan nyugodt önérzettel lecáfolna bennünket, azt mondván: „Imé, tessék a statisztika. Ez védjen bennünket.” Hát — bocsánatot kérünk — ez a statisztika a magyar ipar fejlődését, izmosodását illusztrálja és legkevésbé az iparvédő egyesületek agitációját. Az ipari produktumok — igaz — nagyobb térre találtak az újabb időben, csak hogy ezt a teret megtalálták volna a saját érdemek és becsületükből. A világot sem akarjuk ezzel az iparvédő egyesületek munkásságának értékét nullára redukálni, csupán oda akarunk konkludálni, hogy a silány ipari cikkek propagálása helyett komoly, számottevő ipar megteremtésén kellene fáradoznunk — más, erőteljesebb irányban.

Hadd szóljunk még néhány szót a „Sorompó”-ról. Ez az ifju Magyarország iparvédelmi akciójának az egyesületi

TÁRCA.

A Tenebria vár vendége.

A novella első része.

Írta: Dzurányi László.

Tenebria Ottokár herege a tejfára várt. A ragyogó fekete, hatalmas zongora mellett hangjegyeket vetett papirosra. Közben meg-megütött néhány billentyűt s a zongora-remek esodásán esőndült a nagy ives, hideg terebben.

Ottokár heregeot szörnyű mérég futotta el, mikor megpillantotta az ajtóban izgó-mozgó inast.

— Gazember, hogy mersz megint zaklatni! . . . Fiam, ha még egyszer látlak ma, lelőlek mint tegnap azt a dörgölődzö, undok círnos-macska.

Az inas remegve dadogott az ajtóban.

— Kegyelmes herege, irtalmazzon nekünk . . . Vendég van a várban . . .

Tenebria herege mint a viperaesipett ugrott föl a székről. Öszülö, torzonborz arcából meredve bámult az inasra hidegfényű, szürke két szeme.

— Lelelek benneteket mind . . . kutyák! Rohanj, hozd nekem ide a kapust . . . meg az örköt, azt a két szuronyos, álmos bestiát!

— Kegyelmes úr, ők nem hibásak. Ott állanak reggeltől a kapuban . . . a kapu esukva volt egész nap. Nem tudjuk, hogy jutott be ide az az ember. A vén kulesár azt meséli, hogy van itt valami titkos alagút . . . hogy azon jött be . . . De én azt hiszem, hogy sokkal egyszerűbben lopódzott be. Ma délután koesi volt a városban, a szakács volt bevásárolni. Alighanem ezen a szekéren jött be. Talán nem figyelt a kukta s ő belebujt a szalmába . . . Semmiről nem sejttek semmit és az előbb idegen alakot pillantok meg a fogadóteremben. Kényelmesen ül a kanapén és szivarozik . . .

A herege izgatottan járt föl s alá.

— De hát kiesoda az az ember?

— Azt nem akarja megmondani. Kiesit kopott ugyan a ruhája, de azért úrnak látszik.

— Mit mondott, mit akar?

— Azt kérdezte, kegyelmes herege, hogy . . . hogy nem alszik-e még az öreg. És hogy jó szobát válaszszak neki, mert ő itt fog maradni.

— No, ez kegyelmes az az embert.

Halavány arcára néhány szenvedés-barázdát szántott az élet, melyek valami fáradt, keserű vonást adtak könnyűvérű mosolyának. Szeme tört verőfényében elfojtott ifju vágyakozás tüze lappangott.

Könnyedén hajolt meg Tenebria herege előtt. A herege indulatosan mérte végig. Dűbe egy esattanó kérdésben tört ki.

— Kiesoda Ön?

A vendég mosolygott.

— Az önnek teljesen mindegy, herege. Aki távol él a világtól, aki nem ösmer, nem akar ösmereni senkit, csak nem kíváncsi az én szürke nevemre?

— Nem a nevét kérdeztem. Kiesoda ön?

— Voltam valami. Azon az uton voltam, hogy lehettem volna halaki. De senki vagyok.

Tenebria herege ingerülten vágott vissza, de már jóval esendesebben.

— Nincs igaza. Ön bolond. Mert ha nem volna bolond, nem jött volna ide. Mit akar ön az én váramban?

Jakobovics Armin és Testvére

Kassán, Főutca 39. szám alatt (saját házában.) Nagyválasztéku raktár, háló-, ebédlő-, úriszoba- és szalonberendezésekből, ugyszintén tömörfa és (massiv) butorokban. — Specialisták modern angol bőrbutorokban.

Képes árjegyzék kívánatra bérmentve.

neve. Akadémiai polgárok és középiskolai tanulók a tagjai, akik ünnepélyes fogadalmat tettek a magyar iparcikkek pártolására, illetve — a lehetőség határain belül — kizárólagosan a honi ipari produktumok vásárlására. Az eszmében szép, magyarosan szép, magyarosan merész. És épen ezért csak teoretikus. Ifjúságunkban hatványozottan vannak meg faji kvalitásaink, különösen pedig könnyen lobbanó temperamentumunk. A „Sorompó“ néhány ötletgazdag magyar fej kedély-föllobbanásának a szülötte. Vézna kis szülött, az igaz. És ma már teljesen elfeledett, részvétlenül sanyalódó gyermek. Az ifjúságot nem ötletszerűen kell fölhangolni az ily nagy eszmék vallására és megvalósítására, hanem nevelni kell józan, de annál mélyebb, tartalmasabb hazafiságban. Hiszen már Jókaink is nem aranytak, de acélnak szerette volna látni az ifjúságot.

Az elmúlt „ezerkilencszázkilenc“ ezer meg ezer felszinen volt aktuális eseménye és harcai tizedrangú célponttá szorították vissza a magyar ipar s ezzel nemzetünk komoly fejlődése ideálját. Bizony szomorú fázisában hagyta itt primitív iparunkat a zimankós Ó-esztendő!

D. L.

Múlt és jövő.*)

Írta: **Dr. Chorin Ferenc**, főrendiházi tag, a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének elnöke.

Észel-évrőre vigasztalásabbak lesznek azok a visszapillantások, melyek az elmúlt év ipari eseményeiről beszámolnak. A közelmúlt a törvényhozási alkotások egész sorát hozta meg, melyek — bár nagyszabású alkotások voltak s részben a gyáripar hozzájárulásával jöttek létre — mindmegannyian a terhek tetemes részét az ipar vállaira hártották. A munkásbiztosítási törvény az adóreform első sorban a közép- és nagyipartól

* A Honi Ipar karácsonyi számából vesszük ezt a nagyérdekű cikket, amely igazolja ama cikkeink alaposságát és helyességét amelyeket a közelmúltban az ipari hiteltől közzeltünk.

kivánnak tetemes áldozatokat. Iparunk várta, remélte azt az időszakot, mely megízmosítsa s képessé tegye a ráért terhek elviselésére. Az elmúlt esztendőben egy Európászerte hanyatló gazdasági konjunkturának minden ártaalmasságát megérezte a magyar ipar. Másutt, ahol a belső politikai viszonyok konszolidáltak, ahol a kormány és társadalom minden gondosságával fordul a nemzeti termelés felé, a hanyatló konjunkturák hátrányait is kevésbé érzé meg az ipar. Nálunk azonban a kormány és társadalom az utolsó esztendők zilált politikai viszonyai között, az iparfejlesztési törvényről eltekintve, semmi olyan intézkedést vagy mozgalmat nem létesíthetett, mely iparunk fejlődésére üdvös hatással lett volna. A mellett a küzdelem mellett, melyet Ausztria perfid támadásai ellen folytatni kénytelenek vagyunk, s a melyre vonatkozólag sem a célokra, sem az eszközökre nézve még magunk közt sem tudunk megegyezni és az ily módon előállt zavaros viszonyok között a kormány nagy iparfejlesztési politikája megvalósítható nem volt.

Szomorú számok illusztrálják az elmúlt esztendő eredménytelenségét. Az 1909. év első tíz hónapjában behozatalunk 1455 millió korona és kivitelnünk 1296 millió korona volt, úgy hogy összesen 159 millió koronával, Ausztriával szemben 106 millió koronával voltunk passzívok. Behozatalunk 1908-ról 1909-re (mindig az első tíz hónapot véve alapul) 148 millió koronával emelkedett; a textilekkel szemben az emelkedés 143.000 mm. volt; 67 millió korona értékben, míg kivitelnünk emelkedése mindössze 29 millió koronát tett ki. Magukból a statisztikai eredményekből nem vonnánk le szomorú következtetéseket, ha gazdasági életünk száz más tüneménye nem azt bizonyítaná, hogy ipari fejlődésünk megállt.

Különösen a középipar terén kell stagnációról beszámolnunk. Ugy kellene, hogy a középipar fejlesztése legyen iparfejlesztési akciónk tengelye. Teóriában ez tán így is van; a gyakorlati élet azonban az utolsó években megvonta tőle fejlődésének minden lehetőségét. A rég ígért gazdag beruházási program végrehajtására hasztalan vár a középipar. Forgalmi eszközeink elégtelenségét a középipar sanyli meg. S végül hitel-szervezetünk hiányosságai a középipart sújtják a legjobban.

Hitel-szervezetünk reformja, illetőleg a hosszú lejáratú ipari hitel szervezése, mely kérdés a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségének most állandó tanulmányozás tárgya, életbevágó érdeke a középiparnak. A kérdést az ipari fejlődés Európa-szerte szükségszerűen vetette föl. A mai hitel-szervezet részint nem tudja, részint nem akarja

kielégíteni azokat a hitel igényeket, melyeket az ipar termelésének nagyobbítására, illetőleg az üzemi költségek leszállítására való törekvésében támaszt. Az élet zörög itten a doktrínák és megszokások kapuján. A nagyipar általában nem panaszkodhatik: rendelkezésére áll a részvények és elsőbbségi kötvények kibocsátása, vagy a kedvező bankösszeköttetés. A középipar hitelének szervezete azonban el van hanyagolva. A bankok nem sivesen foglalkoznak vele s ha igen, ez rendszerint függetlenségének feláldozásával jár.

A közel jövő iparfejlesztési programja tehát csak a hosszú lejáratú hitel szervezése, közlekedési eszközeink rendezése és fejlesztése és az iparfejlesztési törvénynek egy intenzívebb, új és új eszközök megragadó végrehajtása lehet.

HIRES.

— **Katonai kinevezések.** A király 1910 január 1-ével Ernst Emil, Sterbinszky Ottó jogtudor, Wittig Artur, Pirkhert Ede, Varga Vazul, Palezman József, Bella Kálmán, Raudnitz Károly, Perlman Márkus és Vrublovsky Géza tartalékos zászlósokat a 67. sz. gy. ezredben tartalékos hadnagyokká kinevezte,

— **Megjutalmazott tanítók.** Az operjesi Szechenyi-kör, mint a múltban úgy most 100 koronát utalványozott ki a „Magyar kisdnevelés és népoktatás“ megyebeli munkatársainak díjazására. Ebből Reményik Lajos 37 kor-t, Fejér András 25 kor-t, Székely Adolf 20 kor-t, Szilárd Jolán 13 kor-t és Reményik László 5 kor-t kapott. — A Szechenyi-kör népoktatási szakvizsgátmánya a magyar nyelv érdekében kifejtett buzgó munkásságukért következő tanítókat részesítette 50 kor. jutalomban, Szklénár Pál keezerkosztolányi, Szabó Antal nagysárosi, Szánik Ernő eperjesi, Uhrinóvits János vörösvágási, Ferenics Elek biharói, Komarnitzky Sándor rózsadombi, özv. Sinályné Anna kavecsáni és Varga Iona eperjesi tanítókat. — Az 50 koronas Nemzeti kaszinói díjat Fejér András berzeveczei áll. el. iskolai igazgatótanító kapta.

— **Új hitbizomány.** Sárosvármegyéhez érkezett leirat szerint a király megengedte, hogy Semsy Andor Abauj-tornamegyei birtokaiból hitbizományt alakíthasson.

— **Nemzeti ezimeres zászlók az iskoláknak.** Gróf Apponyi Albert vallás és közoktatásügyi miniszternek az 1907 évi 17. törvényeikk feladatává tette, hogy az elemi iskolákat nemzeti jelvényekkel látja el. Már előzőleg az ország összes elemi iskolái nemzeti ezimeres táblákkal jelöltettek meg

javára iolytatta.

— Hogy mert ide betolakodni? Miért zavarja az én körülzárt életemet? ... Tenebria utolsó hercege meghalt a világ számára ... Én a Nautilus Nemo kapitánya vagyok, aki kiveteltem magam a ti nyomorult világatokból és új világot, egy nagy kőszirt tereintettem magamnak ... Te, esztelen ember, darázs-fészekbe nyultál! ... Egyetlen intésemre — véged! Bekapartalak egy fekete gödörbe és sírhatsz majd a másvilágon a fiatal életed után!

A vendég még mindig mosolygott.

— A fenyegetés csak akkor fenyegetés, ha valaki megijed tőle. És vannak esetek, hogy a fenyegetés beváltása lekötelező szívesség lehet, hercegem.

— Nincs szándékomban cinikus aforizmákat hallgatni. Utoljára kérdem, mit keressz nálam?

A vendég csendesen felelt.

— Otthont.

A herceg fölkaecagott.

— Igen, kegyelmes herceg, otthont keresek a várában. Nem a naiv ember vágyakozása ez a meleg otthon millióje után. Hanem az analízált lélek, mely nyugalmat: hideg, néma nyugalmat keres.

— Fiam, az én váram nem kórház. Nem szándékozom benne világfájdalmakat gyógyi-

tani. Ha fáj az élet, dobd el, de ne zaklass engem a világfájdalmaddal.

Az ifju pillája megnedvesedett.

— Nem világfájdalom hozott ide engem, herceg ... Hétköznapi ember fátuma az enyém. A nő ... Exaltált imádat a rajongásom, ideg-sorvasztó kálvária a vágyakozásom, de az én lelkem vergődik benne. Én élek benne ... És én nem tudok, nem akarok másként élni ... Nem akarom, hogy kijáraton az élet, hogy elvegye az igazi éneket ... Inkább vagyok örült, aki belepusztul az ő kinagyozott fájdalmába, mintsem hogy megalkudjam az élettel. És énvesztette, szürke fereg legyek, amelyre mindenki rátaposhat, mert gyöngy, mert remegve-fél, ónmítva él ... Rigazskodom a fájdalmamhoz, az énemhez, mert csak ebben élhetek igaz életet ... A lelkemben az alkotniviágás lángja lobog. Lázás, szivszagató melodiók zsonganak az agyamban forró kazánban ... Teremteni vágyom ... hatalmasat ... megrázót ... esodását ... Nem akarok az érzéseimből elveszteni egyetlen lobbanást ... Nekem az egész énem kell ... a forró, szenvedélyes énem ... a teljes örületes tűzével ... vágyakozásával ... Mert a hamis, a föleserült művész-lélek nem tud alkotni ... Azért kell nekem ez a hideg, néma otthon ...

Tenebria hercege mereven hallgatta. Az ifju elesöndesedett, aztán újra megszólalt halkán, melegséggel a hangjában.

— Már gyermekkoromban sok legendás mesét hallottam a Tenebria hercegek esoda-zongorájáról. Azóta mindig intenzívebb lett a vágyakozásom, hogy egyszer játszhassem rajta, alkot-hassak rajta ... És most itt vagyok ... végre itt vagyok ...

Folindultan lépegetett a teremben. Megállott az ablaknál. A rozsdá-aranszín pagonyt nézte, aztán a várbástyákat, meg a messzeséget, az ősi kőbe vesző messzeséget ...

Igaztatlan ült a zongorához. Megilletődve, reszkető ujjakkal fogta az első akkordot. A zongora varázslatos búbjával morajlott. Az ifju szemébe kiragyogott a művészet lázas imádata. Játsszani kezdett ... fantáziából ... friss impresszióit lehelve csodás beszédességgel a zenébe ... Mintha pásztortűznél hangzott volna föl valami régi vitéz-mese ... ragyogó dalákról, aztán pusztulásról, ősi hervadásról ...

Tenebria herceg némán, teljes lelkével hallgatta a zenét. Mikor vége volt, beesöngette az írust.

— Kettőnek készíts teát.

A régi görögök és rómaiak koszorúval díszítették nagyjaikat. Különös kitévés volt az, ha valaki fejére koszorút tettek. A zsidók a legrégibb idő óta koszorúval ékesítik a menyasszonyt esküvője napján. Régebben a vőlegény is koszorút viselt. Később mind elterjedtebb lett e szokás és házasságkötésnél a mátkapár fején koszorúval jelent meg az oltár előtt. A zsidók az esküvő napján a mátkapárt ma is királyi párnak tekintik és e napon különösebb jogokat élveznek.

Krisztus után bár lassan, a keresztények is átvették ezt a szokást. Egy keresztény fejedelem kezdte ezt, leánya esküvőjén. Hogy a nép között is meghonosodott e szokás, abban nagyrésze van a papoknak, kik a koszorúval való díszítést e napon, mint különös tiszteltetést a mátkapár iránt a leány szülőinél kérészköltötték.

Egy időben az esketési szertartásnak is része volt a mátkapár megkoszorúzása. Korunkban már csak a menyasszony visel koszorút a fején mint dísz. *)

A menyasszonyi koszorút általában myrtusból fonják, bár némely déli nép ezt narancsvirággal helyettesíti.

Sajnos azonban, hogy ma már nagyon gyakori a művirág-koszorú. Ezt a szép szokást tán mégsem volna szabad, természetes ősrégi voltából így kifordítani.

*) A görög szertartású katolikusoknál még maradt régiben az ősi szokás. A pap a vőlegény fejére is kisebb koszorút helyez az aktus alkalmával. — A szerk.

5262/909. tk.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Dr. Fuchs Lipót ügyvéd, eperjesi lakos végrehajtónak Csajka Prihoda Mária nagysárosi lakos végrehajtást szenned elleni 1200 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az eperjesi kir. törvényszék, az eperjesi kir. járástörvényen felül és Nagysáros községben fekvő

- 1., a nagysárosi 2122. sz. tjkvben foglalt A + 1. sor. 1723. hr. sz. ingatlanra ... 144 kor. kikialtási árban.
- 2., a nagysárosi 2152. sz. tjkvben foglalt A + 1. sor. 321. hr. 240. össz. sz. ház, udvar, kert és esübről álló ingatlanokra 902 kor. kikialtási árban, a nagysárosi 2155. sz. tjkvben A + 1-4 és 6-19 sorszámok alatt foglalt ingatlanokra külön-külön és pedig: 3., A + 1. sor. 784. hr. sz. ingatlanra 5 kor. kikialtási árban, 4., A + 2. sor. 1239. hr. sz.-ra 12 kor., 5., A + 3. sor. 1360. hr. sz. 67 kor., 6., A + 4. sor. 1376. hr. sz. 56 kor., 7., A + 6. sor. 1680. hr. sz. 461 kor., 8., A + 7. sor. 1779. hr. sz. 29 kor., 9., A + 8. sor. 2392. hr. sz. 173 kor., 10., A + 9. sor. 2435. hr. sz. 41 kor., 11., A + 10. sor. 2601. hr. sz. 90 kor., 12., A + 11. sor. 2666. hr. sz. 187 kor., 13., A + 12. sor. 2676. hr. sz. 55 kor., 14., A + 13. sor. 3284. hr. sz. 53 kor., 15., A + 14. sor. 3632. hr. sz. 182 kor., 16., A + 15. sor. 3742. hr. sz. 20 kor., 17., A + 16. sor. 3756. hr. sz. 66 kor., 18., A + 17. sor. 4542. hr. sz. 58 kor., 19., A + 18. sor. 4644. hr. sz. 372 kor., 20., A + 19. sor. 4684. hr. sz. 5 kor., 21., a nagysárosi 2342. sz. tjkvben foglalt A I 1. 2. sor. 778. és 779. hr. sz. ingatlanokra 110 kor. kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1910. évi január hó 12 ik napján délelőtti 10 órakor Nagysáros községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a Vhnovella 25. és 26. §§. értelmében el fog adatni. — Árverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül ad 1., 14 kor. 40 fill. ad 2., 90 kor., 20 fillért, ad 3., 50 fillért, ad 4., 1 kor. 20 fill.-t, ad 5., 6 kor. 70 fill.-t, ad 6., 5 kor 60 fill.-t, ad 7., 46 kor. 10 fill.-t, ad 8., 2 kor. 90 fill.-t, ad 9., 17 kor. 30 fillért, ad 10., 4 kor. 10 fillért, ad 11., 9 koronát, ad 12., 18 kor. 70 fillért, ad 13., 5 kor. 50 fillért, ad 14., 5 kor. 30 fillért, ad 15., 18 kor. 20 fillért, ad 16., 2 koronát, ad 17., 6 kor. 60 fillért, ad 18., 5 kor. 80 fillért, ad 19., 37 kor. 20 fillért, ad 20., 50 fill.

lért, ad 21., 11 koronát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni és a bánatpénzt a vhn. 25. §-a értelmében kiegészíteni.

Az eperjesi kir. tszék mint tknyvi hatóság. 1909. évi október hó 15-ik napján.

Unger Geiza
kir. tszéki bíró.

Egy a Főutca legszebb helyén fekvő emeletes ház eladó.

Bővebb felvilágosítást ad: Dr. Sonnenschein Simon eperjesi ügyvéd.

Faeladási hirdetmény.

A magasi volt úrbéresek a nagyméltóságú m. kir. földmiv. Miniszter úrnak 1909. évi szeptember hó 10-én kelt 74508 I/A/4. számú magas engedélyével Magas község határában fekvő volt úrbéresek erdejében kijelölt 6.49 kat. hold területen található 1887. darab mintegy 1520.2 tm³ jegenyefenyőhaszonfára mintegy 98.2 m³ fenyőtűzifára megbeesült faállományt

1910. évi január hó 24-én

délelőtti 11 órakor Magas községhezán tartandó nyilvános szó és írásbeli árverésen eladják.

Kikialtási ár 8350 korona.

Bánatpénz 835 korona.

Utóajánlatok nem fogadtnak el.

A részletes árverési és szerződési feltételek az eperjesi m. kir. járási erdőgondnokságnál megtekinthetők.

Magas, (Viszoka) 1910. évi január hó 4-én.

BACSA MÁTYÁS.
elnök.

HIRDETÉSEKET jutányos árban felvesz a FELVIDÉKI HIRLAP KIADÓHIVATALA „Pannonia”-nyomda EPERJES, FŐUTCA 36. SZ.

Hazai ipart pártoló közönség

szives figyelmébe ajánljuk a havasok népének nyomorgó árva által HAZIPARILAG készített

kütnő gyapjuszőnyegeit, függőyeit,

díványtvetőket, hintaszéktakarókat, díványpárnákat stb. A mely tárgyak négy világgiallításán és Budapesten arany- ezüstérmekkel és oklevelekkel lettek kiüntette.

Kaphatók Eperjes egyedül elárúsító helyén,

Kaluzsa Félix és fia,

Főutca 47. kárpitos és bútorkereskedőknél.

Teljes háló, ebédli és szalambereendezések.

Laktanya-utca 1-ső sz. földszint 3 ajtó

Kosztosok felvételnek.

Megkezdődött a cukorkavásár
KLEIN FERENCZ
fűszer- csemege- bor- tea- és rum üzletében
Eperjes, Főutca 81. szám.

Azonnal jogos tulajdona
ZONGORA
vagy **PIANINÓ.**
ha **Reményi Mihly**
legújabb rendszerű hitelostlyából veszi azt meg.
Nem béri a részlettelés leple alatt, hanem azonnal sajátja a megvevett hangszer. Ugyanazon árak.
mintha készpénzért venné. **Előleg nem kell.**

10 frt havi részlettelés mellett a legjobb zongorák vagy pianók. Részletes árjegyzék és prospectus díjtalanul küldetik Budapestről Király u 58
Nemcsak Budapesten, de vidéken is bárkinek rendelkezésére áll ezen eddig még nem létezett alkalom ily könnyű feltételek mellett zongorát vagy más hangszert vásárolni. 4-52

Klein Jenő
fűszer- és csemege üzletében. Főutca 46. sz.
eukorkák, bonbonok, bonbonierek, friss déligyümölcsök, tea, rum, és cognac, pezsgők, asztali-pecesnye, és csemege borok rendkívül előnyös árban kaphatók

VIZYDOMOKOS
FÜSZER- ÉS CSEMEGE ÁRUHÁZA
VILLANYOS KÁVÉPÖRKÖLDEJE
KASSA, FŐ-UTCA 47. SZ.

A m. t. Háziasszonyok szives figyelmébe ajánlom saját keverésű „VIZY MELANGE” pörkölti kávénat. A „VIZY MELANGE” 12 legfinomabb fajta kávé keveréke. Kapható 5 minőségben:

	kg.	1	1/2	1/4	1/8
I. sz. „Vizy-Melange” K	3.20	1.60	— .80	— .40	
II. „ ”	3.00	1.50	— .80	— .45	
III. „ ”	4.—	2.—	1.—	— .60	
IV. „ ”	4.80	2.40	1.20	— .60	
V. „ ”	5.20	2.60	1.30	— .65	

— Pörkölés van mindennap. —
Helyben a rendelvényeket saját kocsison szállítom haza. Vidékre postai bérmentes szállítás.

Felsőmagyarországi
Női felöltő nagyruház
CZINNER M.
KASSA KOSSUTH LAJOS U 3.
ALKALMIVETEL
façon MARGIT alj.
2 frt 90 kr.

Megrendelésnél méltóztatassék előírni façant, szövét színet, schuss és csipőbőseget, az alj hosszúságát elől és hátul; ezek alapján minden alj hílen a megrendelés szerint letkisméretes pontossággal lesz elkészítve.